

[Ragnhild Andersen.]

være en hjælp, som rentemodtagerne kan mærke, en hjælp, som de har berettiget krav på, især da man helt fra i sommer har ignoreret det forslag om rentens grundbeløb, som mit parti har fremsat. Denne eengangshjælp må i det mindste være af samme størrelse som tidligere gennemført eengangshjælp, nemlig 100 kr. til enlige og 170 kr. til ægtepar. Dernæst må man ufortøvet forhøje rentens månedlige grundbeløb og derved sikre rentemodtagerne en varig forbedring; denne forhøjelse må mindst — og det er et beskedent forslag — have en størrelse af 24 kr. månedlig til et ægtepar og 16 kr. månedlig til enlige, således som det blev foreslået af vort parti i sommer.

Endelig er det tvingende nødvendigt allerede nu at sikre rentemodtagerne en vis beskyttelse mod de prisstigninger, som uvægerlig vil følge i kronenedskæringens kølvand. Reguleringen af renten kan i indværende situation ikke vente hverken et halvt eller et helt år. Forslaget her dokumenterer tydeligt, hvad det betyder at vente med regulering af renten, og hvordan skal det så gå, når priserne giver sig til at stige i hastigt tempo? Renten må reguleres hyppigere, således at man sikrer de gamle og invaliderne mod de forfærdelige følger af kronenedskæringen for de alt for små indtægter. Den må i det mindste reguleres kvartalsvis og med tilbagevirkende kraft for halvdelen af kvartalet, således at det ikke bliver de gamle og invaliderne, der kommer til at trække det tungeste læs, når kronenedskæringens følger sætter ind.

Mit parti opfordrer med andre ord til at gøre den højtærede socialministers forslag til et virkeligt forslag om eengangshjælp og til et forslag, hvor eengangshjælpen suppleres med en varig hjælp, og hvor man beskytter rentemodtagerne mod, at kronenedskæringen for dem kommer til at betyde social nedskæring. Jeg opfordrer indtrængende rigsdagens øvrige partier til ved en udvalgsbehandling at medvirke til en sådan forbedring af det foreliggende lovforslag.

De forbedringer, jeg her har været inde på, og som bør gennemføres i forbindelse med dette lovforslag, er ikke revolutionerende, de dækker langt fra alle rentemodtagernes ønsker, de dækker heller ikke tilnærmelsesvis de ønsker, mit parti har på mange andre områder af folkeforsikringsloven, som jeg tidligere har sagt, og som jeg senere skal komme tilbage til. Vort forslag er bygget på, at når rentemodtagerne skal hjælpes, må det være en håndsrækning, der kan mærkes, og som sikrer dem varig

hjælp, og det er ikke mindst udtryk for, at kronenedskæringens virkninger for rentemodtagerne må afbødes ikke måneder, ikke år bagefter, ikke når det er for sent, men inden prisstigningerne sætter ind; det må forhindres, at prisstigningerne bliver en social nedskæring af de svagest og dårligst stillede i vort samfund. Det er mit håb, at rigsdagens partier vil medvirke til sådanne forbedringer af socialministerens lovforslag, og skulle det vise sig, at det ikke bliver tilfældet, må mit parti forbeholde sig at stille ændringsforslag ved lovforslagets anden behandling.

Jeg vil, inden jeg slutter disse bemærkninger, tillade mig at sige et par ord til de udtalelser, som er faldet heroppefra fra de forskellige ordførere. Der faldt bemærkninger, som tydede på, at man var noget ængstelig ved en gennemførelse af dette lovforslag. Jeg vil gerne sige til den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at når han taler om, at vi nu er ude på inflationens vej, er det så ikke en grov stor mundfuld her, hvor det drejer sig om 6,85 mill. kr., ikke engang 7 mill. kr., til efterregulering for de gamle? Er det ikke en grov stor mundfuld — noget, som nærmer sig det demagogiske — at sætte dette forslag i forbindelse med inflationens vej?

Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, pegede på, at det er en uheldig form, at viskal efterregulere, som vi gør det nu, og som socialministeren foreslog det også sidste år. Denne uheldige efterregulering kan jo afhjælpes derved, at det ærede medlem hjælper med til gennemførelse af et forslag om kvartalsvis regulering af renten, således som jeg har antydnet det. (*Sønderup*: Hvorfor ikke hver uge?). Hvorfor ikke bagud? Den fhv. socialminister har sikkert noget på hjerte, når han lukker munden op. Renten skal sandelig reguleres således, at de gamle får dækning for de prisstigninger, som finder sted. Den fhv. socialminister, der kender lidt til rentemodtagernes vilkår, vil sikkert give mig støtte heri. De praktiske vanskeligheder kan afhjælpes ved, at man regulerer renten kvartalsvis og giver reguleringen tilbagevirkende kraft for halvdelen af kvartalet. Vi ønsker ro om den sociale lovgivning, siger det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen. Ja, den bedste måde at få ro om den sociale lovgivning på er at skabe gode og trygge kår for de gamle og invaliderne. Det skaber uro, når menneskenes børn ikke kan leve under de vilkår, man byder dem.

Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacob-